

Hospůdko známá

Jaromír Mayer

Když po střechách večer se na město snáší
a okna jdou potichu spát,
zas dívám se do ulic, do cizích tváří
a hledám, co viděl bych rád.
Už bez zájmu míjím skla výkladních skříní
tak podobná v desítkách měst.
a v duchu zas vracím se, tak jako nyní,
k nám domů tou nejhezčí z cest.

R: Hospůdko známá na návsi za můstkem,
kam chodil táta na trumpetu hrát,
s harmonikou šel bych hned zazpívat si
písničky, které já měl tolik rád.

Pak na prvním bále, když tančil jsem s mámou
a viděl tě u dveří stát,
jak spustila hudba tu písničku známou,
já všechno chtěl o tobě znát.
Tak přešlo pár pěkných let, z tebe je dáma
a věř mi, že není to zvyk,
i když jsi tak daleko a doufám, že sama,
té hospůdce posílám dík.

R:

Teď do noci ochotně kamelot hlásí
kam za ten den pokročil svět,
kdo se kde narodil a co kdo přál si,
i z fotbalu výsledků pět.
A na rohu ulice neóny vábí:
Jen pojďte dál, máte-li čas.
Kdo žil v cizím městě, ví jak často rád
bych se domů rozběhl zas.

R: